

Vu Lan nhớ Mẹ

Nhiều đêm nghe tiếng gọi của Mẹ, sáng nay con đã thu xếp để trở về quê nhà, một sự xúc cảm lan dài trong con; chỉ còn có 16 tiếng nữa thôi là con đã có mặt ở bên Mẹ.

Con trở về đầu xóm nghèo nơi Ba Mẹ đã nuôi con cho đến ngày khôn lớn. Một đàn em nhỏ trong xóm chạy ra và bu quanh con; con chia cho các em nhỏ những quả táo, một két táo vụn vụn mà con mang theo. Nhìn xa xa, con thấy lối xóm bu quanh căn nhà nhỏ của mình, linh cảm như có điều gì không hay xảy đến, con chạy nhanh và rẽ vào đám đông bước vào căn nhà, 2 chiếc quan tài của Ba Mẹ nằm đó, con đứng sững! tim con nan nát thành những mảnh vỡ, cùng lúc đó, con lại nghe tiếng réo gọi của các con con „Mẹ ơi, mình nhớ Mẹ! chừng nào Mẹ về với con?“

Con như ngây dại, thẫn thờ con chạy ra phi trường... chiều xuống âm đạm; giật mình con tỉnh dậy, thì ra đó chỉ là một giấc mơ. Con nghe lòng thôn thức và rồi con chợt nhận ra lời kinh Phật: „**trong lục đạo luân hồi, sữa Mẹ mà các Thầy thọ nhận còn nhiều hơn nước biển trong Đại Dương**“. Hôm nay nhân ngày Vu Lan, con xin được đọc lên bài thơ về mẹ, như một món quà để dâng lên Mẹ, lên tất cả những người làm Mẹ:

Trước tượng Phật ngàn mắt ngàn tay
 Mái Tam Quan vang dội tiếng chuông chiều
 Mẹ lên chùa dâng hương ngày hội
 Nhanh mẩu đơn ai vừa đánh gãy
 Tượng Phật bà ngàn mắt ngàn tay
 Áo dài nâu thắt vạt, đổi vai
 Tay mẹ chắp như đài hoa ngọc bút
 Nghìn tay Phật ngọc ngà óng chuốt

Tỏa như vàng ánh nắng mặt trời
 Trên đài sen ngàn mắt sáng ngời
 Đều tụ lại trong ánh nhìn của Mẹ
 Mẹ và Phật bên nhau lặng lẽ
 Những bàn tay nói với bàn tay
 Phải, nghìn ta này là của Mẹ đây
 Tay cấy lúa lên những mùa xanh biếc
 Tay bông con ru lời tha thiết
 Con lớn lên trong êm ấm bàn tay
 Nghìn tay này là của Mẹ đây
 Công việc một đời, Mẹ làm xong tất cả
 Những ngón đẹp như bút cây thon nhỏ
 Một đời dầm trong đất, một đời
 Phép nhiệm màu từ đây Mẹ ơi!
 Tay Phật tụ theo hình tay Mẹ
 Mẹ và Phật bên nhau lặng lẽ
 Những bàn tay nắm lấy bàn tay
 (Nguyễn Phan Hách)

Mẹ ơi! Mẹ có biết những giấc mơ về Mẹ, về những ngày còn ở quê nhà đã mang theo con suốt đời, có những giấc mơ cứ lập đi lập lại trong con: con thấy gia đình mình chạy loạn, nhà cháy, cháy lớn lắm vì loạn lạc, con chạy theo đám đông và rồi con chợt nhận ra Mẹ không có bên con, con chạy ngược trở lại về xóm nhà, lửa bốc cao ngùn ngụt, con khóc và rồi con thấy Mẹ, Mẹ đã quay lại căn nhà để lấy theo những vật cần thiết cho các con của Mẹ mà quên cả hiểm nguy, run rẩy con ôm Mẹ và gục vào lòng Mẹ con òa khóc! Mẹ của con đó, suốt đời chịu cực nhọc hy sinh vì chồng, vì con mà không quản thân gầy yếu của mình...

Mẹ ơi! Con yêu Mẹ, vì Mẹ là Mẹ của con chỉ đơn giản vậy thôi và con tìm thấy trong Mẹ hình ảnh Đức Phật Quán Âm như bài thơ trên con vừa đọc
 Cứ mỗi lần Vu Lan về hay ngày giỗ Mẹ, con thường đọc kinh Đại Báo Phụ Mẫu Trọng Ân trong đó Đức Phật đã nêu ra 10 công đức sâu dày của người mẹ:

- 1) Chín tháng cưu mang khó nhọc
- 2) Sợ hãi đau đớn khi sanh
- 3) Nuôi con cam đành cực khổ
- 4) Nuốt cay, mớm ngọt cho con
- 5) Chịu ướt, nhường ráo con nằm
- 6) Nhai cơm sù mớm cho con
- 7) Vui giặt đồ dơ cho con
- 8) Thương nhớ khi con xa nhà
- 9) Có thể tạo tội vì con
- 10) Nhịn đói cho con được no

là con khóc. Giờ con cũng đã là mẹ, mẹ của các con con, các cháu ngoại của Mẹ nên con đã cảm nhận được những lời Đức Phật dạy, mà ngày xưa còn bé theo Mẹ lên chùa cứ mỗi lần tụng kinh là con buồn, con sợ mất Mẹ, khi đó con chưa hiểu, chưa cảm nhận được lời Phật dạy, chưa thấu hiểu được những nhọc nhằn, chịu đựng mà Mẹ đã cho chúng con, con chỉ biết 1 điều duy nhất là con muốn được sống hoài cùng Mẹ, cùng Ba. Hằng đêm nhìn lên bầu trời đầy sao, con khẩn nguyện Mười Phương Chư Phật cho Ba Mẹ sống với con đến 100 tuổi. Tuổi nhỏ con nào biết 100 tuổi rồi cũng qua như một giấc mơ...

Mẹ kính thương, ngày xưa Mẹ sanh con biết bao điều lo lắng, và khổ cực chứ không như con bây giờ ở giữa xã hội này, có điều khi con sanh con con không thấy sợ hãi, mà con chỉ thấy nổi vui mừng, cảm động, con cảm nhận được đây là nguồn sống, là sự an ủi cho con.

Cô mụ để con con nằm áp vào lòng ngực của con, 2 dòng nước mắt của con tuôn chảy, lời ru và gương mặt dịu hiền của Mẹ lại hiện ra trong con « ạ ơi, ạ ời, con tôi buồn ngủ buồn ghê, buồn ăn cơm nếp ơ ...cháo khô thịt gà », con nhớ tới công ơn Mẹ đã nuôi dưỡng sanh thành ra con, nhẹ nhẹ con xoa trên lưng mỏng manh, nhỏ bé của cháu ngoại Mẹ, bàn tay Mẹ ngày nào đó xoa lưng cho con trong những buổi trưa hè nắng gắt ru con ngủ, giờ tay con tiếp nối tay Mẹ, truyền hơi ấm tình thương của Mẹ cho con con... « Mẹ có con, con có Mẹ Mẹ ơi ! ». Cuộn phim ngày nhỏ diễn ra trước mặt, Mẹ cầm tay con dắt và đón đưa con những ngày con mới cắp sách đến trường, con nhớ hoài hình ảnh, trời mưa, mưa thật lớn, Mẹ đón con rồi hai mẹ con cùng trú mưa ăn bánh bèo, con nhoẻn cười với Mẹ, Mẹ nhìn con tình thương tràn đầy, ước mong sao con có một cuộc đời tươi đẹp, công thành danh toại...

Ngày xưa chắc Mẹ cũng vui mừng như con phải không Mẹ ? Mẹ ơi ! cháu của Mẹ, dòng máu của Mẹ đang tiếp nối... Hạt giống của lòng thương, của sự chất phác từ nơi Mẹ. Con mong, con mong ước 1 điều các cháu của Mẹ có một tấm lòng nhân ái, biết chia sẻ những khổ đau của một kiếp con người, biết dâng niềm vui cho sự sống Mẹ ơi ! và con tin chắc hạt giống lành sẽ nối tiếp mãi từ nơi Mẹ...

Con còn nhớ năm 1982, thời gian đó Quê Hương mình quá nghèo khổ, người dân đói ăn khát uống, thuốc men thiếu thốn mà Mẹ lại bị xuất huyết bao tử rất nặng, Mẹ nằm nhà thương Saint Paul bị tiếp máu lộn, con cung thỉnh quý Thầy về nhà cúng trai Tăng cầu cho Mẹ hết bệnh. Nhiệm màu thay, có 1 vị bác sĩ lo cho Mẹ cấp tốc qua bệnh viện Bình Dân để xúc máu ra và cho máu khác vô cho Mẹ khỏe lại với chúng con. Ân của quý Thầy, của vị BS đó con suốt đời không bao giờ quên. Hằng đêm con thường khẩn nguyện trước Ngôi Tam Bảo

- Con nguyện dứt bỏ các điều xấu ác
- Con nguyện đời đời kiếp kiếp tu hạnh lành, và làm tất cả việc lành
- Con nguyện đời đời kiếp kiếp khi thấy những ai khổ đau lâm nạn, con xin đem hết khả năng con ra mà giúp đỡ cho họ

Mẹ ơi ! giờ này mua Vu Lan nơi xứ lạ quê người, con nhớ về Mẹ. Với con mỗi ngày, mỗi phút đều là Vu Lan. Mẹ nghe con hát cho những người con thiếu hình bóng mẹ trong cuộc đời nha Mẹ :

« Hôm nay thu về, nghe lòng băng khuâng tái tê, chân vương lá vàng chìm sâu trắng Vu Lan về. Mẹ hiền ơi ! hoa hồng đã úa tàn rồi. Màu hoa xinh tươi nhất đời, con tìm hình bóng nơi đâu ? Lạc loài đây chỉ còn màu hoa trắng này, suốt đời trên thân áo con. Nhìn màu hoa nghe lòng nhung nhớ ngập tràn, tuổi vui trôi xuôi về ngàn, Mẹ ơi suốt đời lìa tan

Thu nay con về, giữa mùa Vu Lan nắng vui, băng khuâng giữa ngàn cành hoa tươi xinh nhất đời. Chiều dần trôi âm thầm xa xót nhiều rồi, ngày xưa yêu thương mất rồi bây giờ tìm kiếm nơi đâu. Và chiều nay con về tìm đâu dáng Mẹ, nhắc thăm niềm xa xót về nghe mùa thu chết đâu đây. Từng hồi chuông ngân dài đêm vắng bàng hoàng. Lòng con xót xa ngập tràn, hoàng hôn lẳng sâu chìm tan....

Mẹ ơi ! hình ảnh Vu Lan nơi quê nhà lại hiện về với con sau mùa Tụ Tứ. Mọi người đều vui mừng trong ngày thắng hội, con nghe như tiếng vui cười từ các ngục được mở, tất cả đều thánh thiện, đều hiền hòa, các loài quỷ đói đều được ấm no. Tất cả đều an bình, không còn chiến tranh và thù hận....

Con xin được dâng lòng thành kính lên đến Thân Mẫu Đức Mục Kiền Liên Nam Mô Đại Hiếu Mục Kiền Liên Bồ Tát Ma Ha Tát tác đại chứng minh

Mùa Vu Lan 2013
Diệu Tâm

www.vietnamvanhien.net